

ደንጋይ ብርጭቆ...

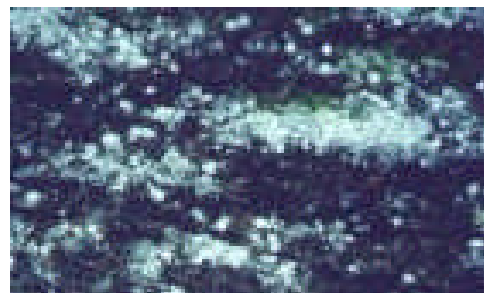
እንደ ተአምር ተመልክተነው
 ከእጅ-እጅም ተቀባብለነው
 'ግሩም፣ ዕጹብ ነው፣ የሚደንቅ ዕቃ
 ከቶ አይሰበር፣ ወይም አይነቃ!
 እያልን ከላይ፣ ከደረጃው
 እያንከባለልን ስናንጃጃው፣
 ተረኛው ልጅም ይሯሯጥና
 አንስቶት ቶሎ ያመጣውና
 ከላይ ጀምሮ ይለቅቀዋል...
 ደግሞ፣ ደጋግም ያንቋቋዋል።

የሚገርምና የሚደንቀው
 ለማመን ከቶ የሚጨንቀው
 እየተላጋ ወርዶ፣ ተዋርዶ
 ስፈሩን ሁሉ አንጐዳጉዶ
 ደረጃውንም እንደ ጨርሰ፤
 'ከሰሚንቶው ላይ ተከስከሰ...
 'አበቃለት፣ ጉድ ሆነ!' ስንል
 በጤናው ሂደት ከመንከባለል
 አይሸራረፍ፣ አይሰበር!
 አይሰነጠቅ፣ አይቧጨር።
 እንዲህ እያልን በልጅነት
 ደንጋይ ብርጭቆን አፈዘንበት...

አንድ ቀን ታድያ በወግ፣ በደምቡ፣
 ሻይ ሲቀዱ ፈነዳ በምቡ!
 ምን አስማቱ ነው፣ እኮ ምን መጣ?
 አስመርጮታል የግዚሃር ቁጣ...

መሸረፍ አለ፣ ብሎም መሰንጠቅ
 ከሁለትና ከሦስት መፋረቅ፣
 ሰምተንም አናውቅ እንደዚያ መብረቅ!
 እንደ አሸዋ ጭራሹን መድቀቅ...
 ብትንትን ብሎ እንደ በረዶ
 ተዘራው እንጂ ከመሬት ወርዶ!
 ለካስ ለብዙ ዘመን ያን ጉዳ
 ሲያብላላው ኖሯል ቂሙን በሆዱ።

ገ/ኢ. ጐርፋ።

Back to Meskot

---

*The views reflected in the above poem/article are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact **G.E. Gorfu** for comments at gegorfu@yahoo.com.*